

Vikend z norvežani – pohod dne 28. 9. 2008

Drugi dan: Temnica-Lipa-Trstelj-Pedrovo-Zeleni gaj.

Ustavili smo se v Temnici, kjer sta nam Gvido in Mateja Simčič podala kratko razlago o značilnostih Krasa, o Temnici, o življenju ob meji, zgodovini, arhitekturi, teranu...

Opis Temnice:

Temnica (402m nadmorske višine) je najvišje ležeča vas v zahodnem delu Komenskega Krasa. Le nekoliko nižje sta Lipa in Novelo. Na severni strani območje obrobljajo Črni hribi, z nizom kopastih vrhov med katerimi je najvišji Trstelj.

Temnice neposredni boji soške fronte niso dosegli (Italijani so prodrli le do Kostanjevice). Dosegli pa so jo topovski izstrelki s katerimi je italijansko topništvo tolklo po avstroogrskih položajih. Vas je obstreljevalo tudi italijansko letalstvo. Granate so kamnite kraške domačije podrle do tal, domačini pa so morali v begunstvo.

Okrog Temnice so v zaledju fronte potekale oskrbovalne aktivnosti. Avstroogrška je postavila naselje barak, gradili so bolnišnice in pokopališča, preurejali kraške jame, nameščali topniške baterije. Iz Vipavske doline so napeljali vodovod, do Kostanjevice pa gradili vojaško železnico.

Po vojni so vas obnovili. Domačije (cca petdeset jih je) so razporejene po slemenu. Na najvišji točki stoji cerkev Sv. Petra. Na južnem robu vasi, tam, kjer so najlepši razgledi, stoji stara šola, v kateri so uredili informacijsko središče z e-točko.

Cerkev Sv. Petra.

Gremo mimo velike fige: "Kaj je to?"
In poskusili so sadež. Norvežani poznajo le
suhe fige, ki jih jedo ob Novem letu.

Pri stari šoli.

Rožica z rožico
(tudi kristusova roža je za njih nekaj novega).

Lipa je bila izhodišče dolgega pohoda čez Trstelj, na Pedrovo in v Zeleni Gaj.

Na Trstelju

Bližamo se koncu pohoda.

V Zelenem Gaju nas je čakalo kosilo. Jovo se je posebej potrudil: pripravil je leskovačko lepinja.

Ob zvokih harmonike smo skupaj zaplesali.

Potem še kavica ...

... in gneča pri žigovanju spominskih knjižic IVV.

Zazvene so slovenske in norveške pesmi.

Kjell je bil vidno zadovoljen nad pripravljenim sporedom srečanja. Sledila je še uradna obdaritev.

Še spominska slika in slovo. Sledilo je povabilo na Norveško. Kdo ve? Morda pa nas vidijo naslednje leto.